Q. D. B. V.

UROCRITERIUM BREVIBUS THESIBUS EXHIBITUM,

Sub

SERENISSIMI PRINCIPIS ac DOMINI,

DOMINI

LUDOVICI,

Ducis Wirtembergiæ & Tecciæ, Comitis Mompelgardi, Dynaſtæ in Heidenheim, &c.

RECTORATU MAGNIFICENTISSIMO,

Ex

Decreto & Authoritate Ampliſſimæ & Gratioſæ Facultatis Medicæ, in Illuſtri EBERHARDINA,

PRÆSIDE

DN. GEORG-BALTHASARE METZGERO,

Medicinæ Doct. Prax. Anatom. & Botan.

P. P. h. t. Facultatis DECANO.

Pro Summis in Facultate Medica Honoribus ac Privilegiis Doctoralibus

ſolenniter ac legitimè conſequendis,

Publicæ disquiſitioni ſubmittit

JACOBUS HAFENREFFER, Micro-Saxenhem.

Horis locoq; conſuetis

Ad Diem 19. Octobr.

ANNO ACADEMIÆ JUBILÆO SECUNDO,

M DC LXXVII.

TUBINGÆ,

Typis JOHANN-HENRICI REISI.

VIRIS

MAXIME REVERENDIS, DIGNISSIMIS ATQUE EXCELLENTISSIMIS,

DN. JOH. CONRADO ZELLERO, DUCATUS WÜRTEMB. Superioris Tractûs Generali Superintendenti Dexterrimo, Ordinum Provincialium Seniori & Præſidi, ut & Præſuli Bebenhuſano Digniſſimo.

DN. CHRISTOPHORO Wölfflin/ SS. Theol. Doct. Famigeratiſſimo, SERENISS. DUCI WÜRTEMB. à Concionibus Aulicis, & Confeſſionibus Sacris, Conſiſtorii Ducalis Aſſeſſori, nec non Laureacenſium Abbati Digniſſimo.

DN. LAURENTIO Schmidlin/ Illuſtris Conſiſtorii Eccleſiaſtici Aſſeſſori Graviſſimo, Præſuli Herren-Albæ Digniſſimo, nec non Diœceſeos Stuttgardiæ Speciali Superintendenti Vigilantiſſimo.

DNN. Mæcenatibus, Patronis, Promotoribus atq; Cognatis quovis ſubmiſſionis cultu venerandis,

THESES HASCE INAUGURALES

In ulteriorem ſui recommendationem, perpetuæq; obſervantiæ argumentum

Offert & conſecrat

Humilimus Cliens

JACOBUS HAFENREFFER.

B. C. D.

ANimus erat, Benevole Lector, raram de DIABETE materiam loco INAUGURALIS DISPUTATIONIS ſub incudem vocare, temporis verò anguſtiâ excluſus, breves Theſes de URINA ejusque ſymptomatibus & φαινομένοις nonnullis, materia priori affini nec minus utili, promiſcuè, ut vides, collectas ſubſtituere coactus ſum: has ut benignè interpreteris bonique conſulas, decenter rogo.

THESIS I.

URINA, tripus ille Apollinis apud vulgus, humor corporis noſtri excrementitius eſt, per certas vias, ſ. n. in veſica, ceu ciſterna humana, ut excernatur ſuo tempore, confluens.

II.

Non incongruè diſtingui videtur ſecundum *Johann. Baptiſtam Helmontium de ſextup. digeſt.* in urinam potûs & cruoris.

III.

Pabulum ſuum non ex potulentis ſolùm & alimentis ſed & ex aëre habet.

IV.

Cujus coctionis ſoboles ſit, litigium inter *Dd.* grave extat: alii primam, ſecundam alii, alii tertiam nominant. In ſano ego ſenſu ad omnem referri poſſe crediderim.

V.

Augetur quidem ad quantitatem potûs & liquidorum, horum tamen quantitati exactè nunquam reſpondet ſ. nat.

VI.

Modus generationis non malè ſecundum nonnullos in confectione lixivii artificialis patere creditur, undè naturale etiam his lixivium conſuetè audit.

VII.

Color naturalis & ſanus citrinus eſt in urina cruoris.

VIII.

Hic procedit à ſale & ſulphure ſucci nutritii & ſanguinis inter coquendum diſſolutis, & ſero incoctis ſecundum *Williſium cap. 2. de urin.*

IX.

Derivatur ſecundum receptam opinionem per arterias emulgentes cum ſanguine ad renes, non horum tractione, ſed, qua it ſanguiis, cordis pulſione.

X.

Hujusque ſeparationem à ſanguine coagulum à capſulis atrabilariis adfluens probabiliter juvat.

XI.

Vias ad renes in potatoribus ſtrenuis aliisque ſub acidularum uſu citam & copioſam potûs facientibus urinam *Th. Bartholinus de lact. thor. cap. 9.* monſtrat.

XII.

Omnem tamen urinam per renes ire multa diſſuadere videntur dubia, quorum partem Curioſiſſimus *Dn. Joh. Daniel Major diſp. de ærumn. gigant. in negot. ſanit. §. penult.* recenſet.

XIII.

Interim ductus novos ſub caliginoſa natura nocte adhuc tegit. Idem prælaudatus *Author* obſcuros huc usque ureteres ſuccenturiatos nondum inventos ſuſpectos habet.

XIV.

Sedimentum album, in pueris præſertim & voracioribus aliis, chylus veriùs dicitur, quàm pituita; undè in ſanis ſubindè etiam deprehenditur, & diætæ correctione tollitur.

XV.

Cruenta, purulenta, urina nemini non viſa; rarior pilorum mictio: hanc fieri tamen poſſe non dubito.

XVI.

Etſi vermes ſæpius cum urina emictos experientia doceat, catulos tamen in hydrophobia emingi omnem fidem ſuperat.

XVII.

Quod apud Pontificios eſt purgatorium, hoc apud Medicos eſt uromantia; ſecund. *Paulum Ammanum paraneſ. ad diſc. circa inſtit. med. emendat.* Rationes ipſe *Author* adducit *l. 3. p. 1. S. 3. cap. 1.*

XVIII.

Judicia tamen & indicia ex urina ſola de morbis ſumpta non niſi dubia, fallacia, plerumque temeraria, ſæpè nulla.

XIX.

Vixque niſi in febribus & vitiis viarum urinariarum certi quid ſperare ex hac poſſumus.

XX.

Imò nec ſemper in febribus tutò huic fidere poſſumus.

XXI.

Viſa ſæpè optima, qua colorem, conſiſtentiam, contenta, optima non eſt.

XXII.

Sed quò major ſubindè in febribus malignis urget malignitatis vehementia, eò minus uroſcopiæ fidendum.

XXIII.

Urinâ enim bonâ, pulſu bonô, æger moritur.

XXIV.

Varias quidem *Dd.* hujus rei rationes fingunt, ſed vel cum experientia pugnantes, vel tamen inſufficientes hactenus prolatas putamus.

XXV.

Incerta etiam hecticorum urina.

XXVI.

Pellucida & alba in phreniticis utique mala *ex 4. aph. 72.* talem autem ob flavæ bilis ad caput raptum fieri *Galenus in comment.* minus rectè conjicit.

XXVII.

Nigræ interdum etiam ſalutares.

XXVIII.

Urinæ ſuppreſſio, quæ ſeptimum excedit diem, non neceſſariò lethalis.

XXIX.

Supprimitur nonnunquam propter renum paralyſin.

XXX.

Interdum ob vaſorum emulgentium nimiam repletionem, quæ V. S. ſolvitur.

XXXI.

Aliàs diuretica conveniunt, quæ etiam non præmiſſis univerſalibus, contra communem, interdum locum habent.

XXXII.

Imò cum per diureſin etiam univerſaliter corpus evacuari poſſit, uti per purgantia; cur univerſalibus non annumerentur diuretica, non video.

XXXIII.

Incontinentia ad auditum lyræ ſonum excitata *in Ephem. natur. Curioſ. ad annum 1. obſerv. 134.* ad imaginationem referenda videtur.

XXXIV.

Diabetis ſeu hydropis ad matulam cauſa non tàm in renibus, ſecundum modernos, quærenda quàm in ventriculo putatur.

XXXV.

Ut enim ille in lienteria cibum, ita hîc potum non mutatum transmittit.

XXXVI.

Cur validâ in hac ægri afficiantur ſiti, facilis datur ratio; ob ſc. humidum juſto copioſius faucibus ſubtractum.

XXXVII.

Eandem ferè ob cauſam corporis ſequitur contabeſcentia, quia cum materia potulenta vel ſucci corporis alibiles ſimul excernuntur, vel ſuô deſtitutæ vehiculô ſufficienter partibus adfluere non poſſunt.

XXXVIII.

Si vera eſt hiſtoria & cauſa quædam naturalis danda, quam ex *Gattinaria* habet *Cardanus l. 8. de rer. variet. c. 44.*

c. 44. de puella jam nubili, quæ profuſiſſimum patiebatur eumque quotidianum urinæ defluxum integros ſexaginta dies, ad libras circiter triginta ſex, cibo & potu vix ſeptem libras facientibus, ſubſidium rei aliquod ex aëre humidiori peti poſſe nonnulli perſuaſi ſunt; ſed an ſufficiat, valdè dubito.

XXXIX.

Vaſorum tamen lacteorum nimia laxitas humori ſubitò transfluenti multum indulgere videtur.

XL.

Cujus fortè intuitu in curatione diabetis medicamenta ex ♂te parata admiratione dignas exercent vires, tàm internè quàm externè adhibita.

FINIS.